

[Arne Bjerregaard]

siger man: nej, det duer ikke, man kan ikke bruge successive skattelettelser. Så må man spørge: hvad er så filosofien bag skattelettelser? Så er det altså ikke for skattelettelseernes skyld. Når man ser på det skatteoplæg, som socialdemokratiet kom med i forrige samling, må man nok sige, at det er lige den modsatte vej, man går nu. Jeg bliver lidt forvirret, for vi aner jo ikke, hvad det er, man vil. For 4 måneder siden ville man ét, nu vil man noget andet.

Man indbyder os selvfølgelig til samarbejde, men jeg synes, som jeg har sagt ved anden lejlighed, at man så skal lade være med at provokere så hårdt, når det drejer sig om visse principielle ting for andre partier – og det vidste man udmærket at dette var. Det vidste man så sandelig udmærket fra regeringen.

Jeg synes ikke, den slags forslag er med til at fremme samarbejdet. Ikke at jeg her på mit partis vegne – heller ikke på egne vegne – skal afvise det. Men jeg må spørge direkte: når man nu ønsker dette her, som jeg ikke tror vil lette overenskomstforhandlingerne, er det så udtryk for snedighed, forstået på den måde, at ved at ændre lovgivningen, så skattelettelsen ikke kommer automatisk, så har man en fin handelsvare? Så kan man nemlig handle og sige: ja vel, så kan vi lægge et par tusind på skalaerne, derved får I en skattelettelse, og så kan I altså give afkald på de lønstigninger, som I kræver. Er det det, man i grunden har som bagtanke? Jeg har fornemmelsen af det, og kan det lykkes, så har jeg ikke en pind imod det, men så kan man lige så godt sige det rent ud. Det ville være mere ærligt end at gå imod det, man har sagt for ganske kort tid siden.

Må jeg lige spørge til sidst: hvor er visionerne fra socialdemokratiet og venstre om forenkling af kildeskattesystemet? Her bremser man jo enhver mulighed for at forenkle kildeskattesystemet. Alle visioner er taget af bordet. Her laver man bare en stramning, som netop vil komme til at straffe de fattige kommuner, som jeg repræsenterer, i det nordjyske.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg må foreløbig konstatere, at der ikke rigtig er grund til at takke andre partier end

de to regeringspartier; så må vi jo se, hvad der videre sker under udvalgsbehandlingen.

Jeg kan da nemt være enig med de partier, der har talt imod dette forslag, om, at det havde været rarere og det havde været mere bekvemt, hvis regeringen kunne have fremsat et forslag om skattelettelser for befolkningen. Det tror jeg regeringen hellere havde villet, end den ville fremlægge et forslag, hvor man ligesom bremser op i den skattelettelse, der ligger i det indbyggede system.

Jeg lagde mærke til, at hr. Glistrup brugte udtrykket, at fremskridtspartiet ville knytte næverne. Jeg ved ikke, hvad de så vil bruge de knyttede næver til – ud over at bekæmpe dette forslag. Man kunne også have sagt, at man ville stikke hænderne i lommen og ikke være med til at tage noget ansvar eller deltage i nogen ting her i folketinget. Det kan måske sådan set komme ud på ét. Min erfaring er, at hvis man kun knytter næverne, opnår man som regel ikke nogen resultater. Jeg havde været mere interesseret i, om der var nogen, der sammen med regeringspartierne ville spytte i næverne og tage fat på løsningsen af de opgaver, som ligger foran os.

Jeg tror, det er en fejlurdering, hvis man ligesom vil stille op for den danske befolkning, at der ikke ligger nogen økonomiske vanskeligheder, som vi på den ene eller den anden måde skal søge at løse. De forslag, som regeringen har lagt frem, er et led i, om jeg så må sige, at spytte i næverne og påtage sig et medansvar for løsningen af de opgaver af økonomisk karakter, der ligger foran os.

Jeg kan vel forstå, at det er mere bekvemt, politisk set, ligesom at foregøgle, at det, der er lagt frem fra regeringens side, er en forøgelse af skattetrykket, men enhver, der har talt fra denne talerstol, ved jo, at det ikke er rigtigt. Man kan se det af de opgørelser og tabeller, der ligger, at der ingen forøgelse er af skattetrykket. Hvis man tjener mere i 1979 og det beskattes efter de nye regler, så vil den procent, merindtægten bliver beskattet med, være den samme, uden hensyn til, hvor på indkomstskalaen man står.

Det, der har været regeringens hensigt med denne ændring, har været at fremlægge en ændring, der var neutral i forhold til den bestående regulering. Altså ikke en ændret fordeling, en omfordeling af skattetrykket på nogen måde, men en neutral ændring, og det